

Подъ чуждъ, а тяхната лежи подъ свой хумотъ...
Наместо препирни безцелни, безъ изходъ —
Решете туй що ви предложихъ. Няма време
Сега за препирни — ний все ще се ядеме,
А делото стои ... Казахъ, а ще додамъ
Сега и следнето: Когато ний отсамъ
~~Дойдохме, радужно народътъ ни посрещна~~
И намъ се довери. Западъ борба успешна
Да го подготвиме, каквото до сега
Можяхме—сторихме. И ей ни предъ прага
На бъдащето. Днесъ доказватъ други сгоди,
810 Настава други редъ; най-малка грешка води
Къмъ зли, къмъ гибелни измами и беда.
Не както досега — ще трябва да се бди
И да се действува — не вече убеждава.
Съ откритата борба редътъ се променява;
А наедно съ това и нашите права,
Като апостоли, преставатъ. Ей това
Недейте предъ очи изпуща ... На мнозина
Ще се покаже то изтъкватъ безъ причина
Въпросъ. — 'Които сж стоели на чело
820 До днесъ, които сж народното дело
Повели, — те щатъ го изкара и нататъкъ!
А въ нещо ако би че има недостатъкъ,
Я пречка, — всякога не сме ли подъ ръка
За помощъ!?' — Не единъ отъ вази, знамъ, така
Че мисли. Ази пъкъ на туй ще отговоря,
Съсъ думи казани отъ врели въ дело хора:
— Съсъ много клинове заклинена кола,